

ת"פ 5336/11/12 - מדינת ישראל נגד משה פרץ, יוסף דהן - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5336-11-12 מדינת ישראל נ' פרץ ואח' 30 אוקטובר 2014

בפני
בעניין: כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
1. משה פרץ
ע"י ב"כ עו"ד לירן זילברמן
2. יוסף דהן - עניינו הסתיים

הנאשמים

גזר דין לנאשם 1

העובדות

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות על חוק זכויות יוצרים התשס"ח-2007 ועל פקודת סימני מסחר [נוסח חדש] תשל"ב-1972. על פי עובדות כתב האישום החזיק הנאשם בצוותא עם אחרים בדוכן 1,442 תקליטורים מזוייפים הנושאים העתקות מפרות של יצירות קולנועיות ומוזיקליות שנעשו ללא קבלת רשות בעלי זכויות היוצרים ותוך הפרת זכויות יוצרים וסימני מסחר, באופן ובהיקף מסחרי. העבירות בהן הורשע הנאשם הן החזקת עותק מפר של יצירה לשם מסחר בו, עיסוק במכירה והפצה של עותק מפר של יצירה, מכירה של עותקים מפרים בהיקף מסחרי, מכירה והפצה של טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן לשם מסחר. לגבי כל אחת ואחת מהעבירות הללו נכתב בהוראות החיקוק ריבוי עבירות, אך כי בעובדות כתב האישום אין חלוקה לאירועים ספציפיים שונים.

המחלוקת העיקרית בין הצדדים נוגעת לשאלת הפעלתו של מאסר על תנאי לשמונה חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם, כפי שאפרט להלן.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

ב"כ המאשימה ביקש להפעיל מאסר על תנאי בן שמונה חודשים נגד הנאשם, ואף טען כי התנאי הוא חב הפעלה שכן כל החזקה של דיסק מהווה הפרה נפרדת המפעילה את התנאי, כך שהנאשם הורשע בעבירות רבות ולא ניתן להאריך את התנאי. הוא התייחס לערכים המוגנים של זכויות היוצרים והגנה על תדמית מדינת ישראל, ציין כי מדובר בעביר השבוצעה ממניע כלכלי והצריכה תכנון והתארגנות מראש, והפנה לפסיקה. התובע טען למתחם ענישה של מאסר בפועל שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס גבוה. עוד טען כי לנוכח ההיקף הגדול של המכירה במקרה זה, העונש הראוי הוא ברף הגבוה, דהיינו שנים עשר או שלושה עשר חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר ב"עבירה רבת פריטים" כפי שהוגדרה בפסיקה, כי יש לראות את כל העבירות בהן הורשע הנאשם כחלק ממעשה עברייני אחד, ועל כן ניתן, לטענתו, להאריך את המאסר המותנה. עוד טען הסניגור כי נסיבות העבירה אינן מן החמורות בהשוואה עבירות מסוג זה, וכי הפסיקה מבחינה בין עבירות של מכירה בלבד, כפי שנעשה במקרה הנוכחי, לבין נסיבות חמורות יותר שבהן המכירה לוותה בעבירות נוספות, בביצוע הזיוף עצמו, החזקת מעבדה, ביצוע העבירות לאורך זמן וכדומה. לטענתו מתחם הענישה העולה מהפסיקה לעבירות שאין בהן הנסיבות המחמירות האמורות נע בין מאסר על תנאי לבין חצי שנת מאסר בפועל שיכול להיות בעבודות שירות.

הסניגור ציין עוד כי הנאשם ביצע את העבירה לקראת סוף תקופת התנאי, על רקע נסיבות אישיות קשות, וכי מאז השתקם, הוא החל לעבוד במקום עבודה אחר ומטפל בילדיו. הוא התייחס גם לנסיבות אישיות, כולל מחלה קשה שבה לקחתה גרושתו ואם ילדיו של הנאשם.

הנאשם עצמו הוסיף על דברי הסניגור וציין כי הוא מטפל בילדיו ובנו בן השש נזקק לטיפול רפואי.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן הגיש תסקיר אודות הנאשם. התסקיר מפרט את קורות חייו של הנאשם ומציין את הרשעותיו הקודמות והמאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו. משיחה עם אשתו הנוכחית של הנאשם עולה כי הוא נוטל חלק משמעותי בטיפול בילדיו ובאביו ומהווה "עמוד התווך" בבית. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם בעל יציבות תעסוקתית, מביע מוטיבציה לניהול אורח חיים נורמטיבי ולהימנע מעבירות נוספות, בעל כוחות חיוביים ורצון לשפר את חיי משפחתו ולתת לילדיו בית יציב ותומך, וכן כי ההליך הפלילי מהווה עבור הנאשם גורם מציב גבול ומרתיע.

על אף שמדובר בעבירה נוספת שנעברה ביוזעין בתוך תקופת התנאי, המליצה קצינת המבחן להאריך את התנאי, ולהטיל על הנאשם עונש של של"ץ בהיקף נרחב וכן צו מבחן הכולל שילוב בקבוצה למי שביצעו עבירות מרמה.

מתחם הענישה ההולם

החקיקה העוסקת בזכויות יוצרים וסימני מסחר נועדה להגן על זכויותיהם של אמנים, יוצרים ומבצעים, וכתוצאה מכך לתרום לפיתוח היצירה, התרבות והאמנות במדינת ישראל. בנוסף, הפרת זכויות אלה מהווה הפרה בחובותיה של מדינת ישראל על פי אמנות בין לאומיות ופגעת במעמדה של המדינה.

ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה בעניין הפרת זכויות יוצרים. עיינתי בפסקי דין נוספים, ובין היתר ברע"פ 1519/03, שמעון סוויסה נגד מדינת ישראל, ת"פ (שלום רחובות) 26396-03-10, ת"פ (שלום תל אביב) 13023-10-11, ת"פ (שלום ירושלים) 28574-01-12, ת"פ (שלום רמלה) 139/09, ת"פ (שלום כפר סבא) 38002-03-10, ת"פ (שלום פתח תקוה) 3897/07 ועוד.

אני סבורה שכאשר מדובר בעבירה שעיקרה הפרת זכויות לצרכי מסחר, אולם אינה כוללת נטילת חלק בביצוע מעשי הזיוף עצמם או עבירות נלוות נוספות, מתוחמת בפרק זמן מצומצם ולא לאורך זמן, ואינה כוללת היקף גדול במיוחד של יצירות מפרות, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למספר חודשים, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות.

האם קיימת חובת הפעלה של המאסר המותנה

סעיף 56 לחוק העונשין התשלז-1977 דן בהארכת מאסר על תנאי. ס"ק (ב) קובע כי "לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת". השאלה שלגביה נחלקו הצדדים היא האם מדובר במקרה זה בהרשעה ראשונה, יחידה, של הנאשם.

פסק דין מנחה בעניין זה ניתן בע"פ 264/83, עזרא שירי נגד מדינת ישראל, פ"ד לט (2) 380. שם נפסק כי כאשר התנהגות מסוימת משכללת מספר עבירות, יש להשקיף על כל אותן עבירות כעבירה נוספת אחת, גם כאשר אין זהות מלאה ביסודות המקימים את העבירה, ובלבד שהם "בעלי ציר משותף". כבש השופט גולדברג בדעת מיעוט העמיד דרישה נוספת של קיום רצף של זמן בין העבירות.

בע"פ 816/10, עודד גולד נגד מדינת ישראל, נקבע מבחן להיותו של אירוע בגדר עבירה רבת פריטים על פי השאלה אם היה חלק מתכנית עבריינית אחת.

בע"פ (נצ) 546/02, מדינת ישראל נגד מוחמד גבר סאטי, נדונה שאלה דומה, כאשר בית המשפט העמיד את שאלת איחוד העבירה כתלויה גם בגורם נוסף - אינטרס הקרבן. באותו מקרה נפסק כי כאשר קיימים שני קרבנות שונים וכל אחד מהם נפגע בפני עצמו, יש להתייחס לכל אחד מהמעשים כמעשי פגיעה נפרדים.

בענייננו, כל מעשי העבירה המיוחסים לנאשם בוצעו במסגרת תכנית אחת, ברצף אחד, ולמעשה אף באירוע אחד. שכן נטען בכתב האישום בו הודה הנאשם כי במקום לפוני, במועד פלוני ובשעה פלונית הנאשם החזיק בכל התקליטורים המזוייפים. אמנם לציון הזמנים נוספה המילה "ובסמוך לכך", אולם אין בכך כדי לציין מועד נוסף העומד בפני עצמו.

בכתב האישום, בפרק הוראות החיקוק, נכתב אמנם ריבוי עבירות. אולם זהו מונח שאין לו משמעות משפטית קונקרטית. ריבוי העבירות מהווה למעשה עבירה אחת רבת פריטים. כפי שטען ב"כ הנאשם, בעבירות סמים מורשעים נאשמים בהחזקה של כמות מסוימת של סם. אין מייחסים לנאשם החזקה נפרדת של כל גרם וגרם שברשותו, וגם כאשר מדובר בהחזקת סם במספר אריזות, העבירה המיוחסת לנאשם היא עבירה אחת כוללת של החזקה. בענייננו, החזקת מספר תקליטורים אינה שונה מהחזקת מספר אריזות, טבליות וכדומה של סם מסוכן.

גם מבחינת מעמדם של המתלוננים אין מקום לפיצול האישומים השונים. שכן כפי שפורט בחלק הכללי של כתב האישום, הגורמים המתלוננים או הנפגעים בתיק זה הם האגודה להגנת יצירות סינטוגרפיות והפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות. אין בכתב האישום פירוט של גורמים ספציפיים שזכויותיהם הופרו, ואין פירוט של האמנים או היצירות שיצירותיהם הועתקו.

מכל האמור עולה כי העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה מהוות, לצורך הפעלת מאסר על תנאי, עבירה רבת פריטים, כך שהמאסר המותנה הוא בר הפעלה אך אינו חב הפעלה.

העונש הראוי במקרה זה

השאלה העיקרית שבה יש להכריע בנוגע לעונשו של הנאשם היא אם ראוי להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו.

כאמור, שירות המבחן המליץ על הארכת התנאי. התסקיר שהוגש כולל התייחסות לקורות חייו של הנאשם, להרשעותיו הקודמות בתחומים שונים ולנסיבות שונות. על אף קשיים שונים שפורטו, התסקיר מציין כי הנאשם נמצא בתהליך חיובי. הוא עובד במקום עבודה קבוע, מפרנס את משפחתו ותומך במספר בני משפחה הזקוקים לתמיכה, ולא נפתחו נגדו תיקים פליליים לאחר התיק הנדון. המלצת שירות המבחן להארכת התנאי היא מנומקת ומעוגנת בעובדות המפורטות בתסקיר.

ב"כ הנאשם פירט באשר למצבם הרפואי של אביו של הנאשם, גרושתו ובנו, ואף הוגשו מסמכים בנוגע לכך. לא אפרט בשל צנעת הפרט, אולם קיימים במקרה זה שיקולים אישיים שיש להתחשב בהם, וכן קיים חשש לפגיעה של ממש בבני משפחה אם יוטל על הנאשם עונש מאסר, במיוחד כאשר משך התנאי אינו מאפשר ריצויו בעבודות שירות.

בצד ההמלצה על הארכת התנאי הציעה קצינת המבחן לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, כך שיש לקוות שהדבר יסייע לשיקומו של הנאשם בעתיד ויפחית את החשש מביצוע עבירות נוספות.

העבירה נשוא כתב האישום בוצעה בתחילת שנת 2011 והתנאי הוטל בשנת 2008. בעת ביצוע העבירה עמדה תקופת התנאי לפני סיום. אמנם אין מדובר בעבירה ישנה במיוחד, אולם אני מייחסת משקל מסוים גם לחלוף הזמן, בעיקר כאשר בפרק הזמן שעבר חל מפנה חיובי בחייו של הנאשם.

שיקולי השיקום מאפשרים גם חריגה ממתחם הענישה, אולם בענייננו אין בעונש שיוטל על הנאשם כדי לחרוג מהמתחם, מאחר שיוטל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי (בדמות הארכת התנאי הקיים).

לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונש כדלקמן:

1. הארכת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 2362/08 של בית משפט השלום בפתח תקוה לתקופה של שנתיים החל מהיום.
 2. של"ץ בהיקף של 300 שעות שיבוצע בהתאם להמלצת שירות המבחן.
 3. קנס בסך 10,000 ₪ שישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.14. אם לא ישולם הקנס עד תום המועד ירצה הנאשם 3 חודשי מאסר תמורתו.
 4. צו מבחן למשך שנה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.
- ניתן היום, ו' חשוון תשע"ה, 30 אוקטובר 2014, בנוכחות הצדדים.